

Ὁ κ. δὲ Μακὼ εἶνε ὁ μᾶλλον διακρινόμενος ἐκ τῶν ἄλλων ἡγετῶν τῶν συντηρητικῶν, παντοιοτρόπως προσπαθῶν καὶ ἐργαζόμενος, ὅπως ἀναπτύξῃ τὰ κοινὰ συμφέροντα τῶν διαφόρων συντηρητικῶν ὁμίλων. Εἰς κρίσιμους περιστάσεις αὐτὸς διευθύνει τὰς συναθροίσεις τῆς δεξιᾶς καὶ πολλακίς ἐπιτυχῶς ἀγωνίζεται ν' ἀποκαταστήσῃ ὅπως δῆποτε ἓνα „modus vivendi“. Τὸ κυριώτερον ἐλάττωμά του εἶνε ἡ στέρησις τελείου πολιτικοῦ προγράμματος, ἀνευ τοῦ ὁποίου οὐδεις τῶν σημερινῶν πολιτευτῶν δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Ὁλως ἀντιθέτου πρὸς αὐτὸν χαρακτηρὸς εἶνε ὁ Παῦλος Κασσανιάκ, ὅστις σπουδαίαν ἐξασκεῖ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν συντηρητικῶν. Ἐμπαθῆς καὶ πρὸ οὐδεμιᾶς ὑπερβολῆς καὶ ὕβρεως ἀποδειλιῶν, δύναται νὰ ὀνομασθῇ οὗτος ὁ συντηρητικὸς Ῥοσεφόρ, συνενῶν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον τὸν δημοσιογράφον, τὸν πολιτικὸν καὶ τὸν μαχαιοβγάλτην. Αἱ μονομαχίαι του εἶνε ὅσον καὶ αἱ τοῦ Ῥοσεφόρ ὀνομάσται, τὰ ἄρθρα του ὅσον καὶ τὰ τοῦ συντάκτου τοῦ „Φανουῖ“ πλήρη ὕβρεων καὶ χλευασμῶν.

Περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Γαλλίας δὲν δύναται νὰ βῆθῃ θετικόν τι. Πολλάκις ἀπεδείχθη τρανώτατα, ὅτι ἡ χώρα ἔχει ἀπιστεύτως μεγάλην ζωτικότητα, ἀλλ' ἀμφίβολον εἶνε ἂν ἡ ζωτικότης αὕτη θὰ δυνηθῇ ἄχρι τέλους ν' ἀνεχθῇ

τὰς ἀγόνους ταύτας καὶ καταστρεπτικὰς διαμάχας τῶν ἐν τῇ Βουλῇ φατριῶν. Αἱ μετριότητες, αἱ πηδαλιουχοῦσαι σήμερον τὸ σκάφος τῆς Γαλλίας, θὰ ὠθήσῃσι θάττον ἢ βράδιον τὸν λαόν ἢ εἰς τὴν ἀναρχίαν, ἢ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μοναρχίας. Ἄλλ' ἐν τούτοις λογικὴ εἶνε ἡ πορεία τῶν πραγμάτων. Τους ἄνδρας ἐκείνους, οἱ ὅποιοι, πραγματοποιήσαντες ὅτι ὠνειροπόλουν, ἐργάζοντο παντὶ σθένει ὑπὲρ πατρίδος καὶ ὑπὲρ αὐτῆς ἐθυσίαζον τὰ πάντα, διεδέχθη ὁμιλος πολιτευτῶν ἐξ ἐπαγγέλματος, οἱ ὅποιοι μόνον τὸ ἴδιον συμφέρον ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν καὶ ὡς γνώμονα λαμβάνουσι τὸ ἀμερικανικὸν ἀξίωμα: „τῷ νικητῇ τὰ λάφυρα“. Ἡ δημοκρατικὴ μερίς διεσπάσθη εἰς κόμματα ἀντιμαχόμενα σφοδρῶς κατ' ἀλλήλων. Καὶ ἐπικρατεῖ μὲν ἀκίμη ἡ μερίς τῶν χρηστῶν καὶ τιμίων ἀστῶν, ἀλλ' ὁσημέραι καθίσταται δυσχεροτέρα ἡ θέσις καὶ ἡ ὑπαρξις τῆς. Τὸ ὑπουργεῖον Τιρὰρ δὲν φαίνεται ικανὸν διὰ τῆς αὐθεντίας του νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς ἐνεργείας τοῦ νέου προέδρου καὶ τῶν εὐφρονούντων, ὡς ἐκ τούτου δὲ πιθανώτατα εἶνε καὶ ἄλλαι ἐκπλήξεις καὶ ἀπρόοπτα συμβάντα κατὰ τὸ ἤδη ἀρξάμενον ἔτος, αἵτινες ἴσως περιέχωσι καὶ τὴν ἀπόκρισιν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἐρώτημα περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς δημοκρατουμένης Γαλλίας.

Ο ΟΡΚΟΣ ΜΟΥ.

Ῥοκίστηκα κ' ἐσήμωσα ἔστων οὐρανὸ τὰ χέρι
Καὶ εἶπα μέσ' ἔστων ὄρκο μου „ἂν ἀγαπήσω κ' ἂν πονῶ
Φωτιὰ νὰ πέσῃ ἀγόρταγῃ ἀπ' τ' οὐρανοῦ τ' ἀστέρι
Καὶ νὰ μὲ κάψῃ ζωντανό.“

Μὰ ὅταν εἶδ', ἀγάπη μου, τὰ μαγικά σου κάλλη
Καὶ ἄθελα μ' ἐκύτταξες μὲ μιὰ ὀλόθερμη ματιά,
Ἐξέχασα τὸν ὄρκο μου, ἀγάπησα καὶ πάλι,
Μ' ἀλήθεια μ' ἔκαψε φωτιά.

Ἀπ' τὰσπρα τὰ ματάκια σου βγῆκ' ἡ φωτιὰ ἐκείνη
Καὶ ἔστην καρδιά μου ἀναψε κ' ἐκεῖ ποτὲ δὲν σβύνει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ.

1. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ (ἐν σελ. 49).

2. ΤΟ ΛΑΜΑ ΤΗΣ ΣΑΠΦΟΥΣ. Εἰκὼν ὑπὸ W. Amberg, ἐν σελ. 53 μετ' ἄρθρου ὑπὸ Σπυρίδωνος Παγανέλη, ἐν σελ. 51. Καλλιτεχνικωτάτη εἰκὼν παριστώσα τὴν ποιήτριαν καθ' ἣν στιγμὴν ἐτοιμάζεται νὰ κρημισθῇ εἰς τὸ βάραθρον.

3. Αἱ ΠΑΓΟΔΡΟΜΙΑΙ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ. Εἰκὼν Grütz (ἐν σελ. 57). Ἐν τοῖς βορείοις κλίμασιν ὑπάρχει εἶδος διασκεδάσεως ὡραίας καὶ ὠφελιμωτάτης, ἀγνώστου δὲ δυστυχῶς εἰς ἡμᾶς. Ἐκαστος ἡμῶν ἐν Ἀνατολῇ ἔχει μὲν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀμυδράν τινα ἰδέαν περὶ παγοδρομιῶν, ἐκ περιγραφικῶν ἀναγνωσμάτων ἢ προφορικῶν ἀνακοινώσεων, δὲν δύναται ὅμως οὐδὲ νὰ φαντασθῇ ἐξ ὀλοκλήρου τὴν χάριν καὶ νὰ κατανοήσῃ τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἐπαγωγῆς ταύτης ἀσκήσεως, καθ' ἣν τὸ σῶμα φέρεται ὡς ἐπὶ πτερύγων δια τοῦ καθαροῦ ἀέρος. Ἡ ἡμετέρα εἰκὼν παρέχει πιστὴν

τοῦ πράγματος παράστασιν, ἐξαίρεται δὲ συγχρόνως ἐν αὐτῇ καὶ συνθηεστάτον τι ἐπεισόδιον, ἢ πρόθυμος δηλ. καὶ φιλόφρων ἐκδούλευσις, ἣν προσφέρει νεαρὸς παγοδρόμος ἀναλαβὼν τὴν ὑπόδεισιν παγοδρομώσεως.

4. „ΚΑΘΕ ἈΡΧΗ ΚΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟΣ.“ Κατὰ τὴν ἐλαιογραφίαν τοῦ Beechi (ἐν σελ. 64). Ἐτερον τοῦτο χαριεστάτον οἰκογενειακὸν ἐπεισόδιον. Ἡ μεγαλειτέρα ἀδελφὴ διδάσκει τὴν μικροτέραν εἶδος πλεξίματος, ὕλην δὲ καὶ ἐργαλεῖα ἀποτελοῦσιν οἱ γυμνοὶ δάκτυλοι καὶ οἱ ξηροὶ στάχεις. Τοῦτο εἶνε προπαιδεία τις τῶν πολυπλοκωτέρων ἐργοχειρῶν, τὰ ὅποια θὰ ἐκμάθῃ ἡ νεαρωτέρα κόρη σὺν τῷ χρόνῳ, προσηλοῦσα νῦν ὅλην τὴν προσοχὴν τῆς πρὸς ἀντίληψιν τοῦ πρώτου δι' αὐτὴν μυστηρίου, κατανοήσασα δὲ ἤδη, ὡς δεικνύει ἡ ἰλαρότης τῆς μορφῆς τῆς, τὸ πλεῖστον τῆς προχείρου διδασκαλίας μέρος.